

Menu

Støt POV

- og få Stefan Zweigs *'Stjerne- stunder'*

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag e-bøger, invitationer til POV Talks, medlemsbrev m.m.

Turbine

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

pov. INTERNATIONAL

NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGBREV HVER FREDAG

København K: Spændende 4-værelses midt på Fiolstræde

4 rum/130 m², 5.995.000 kr.

[Se ejerlejlighed](#)

Frederik Bojer Bové: Little Women – fremragende fortolkning af en klassiker

Publiceret 05/06/2020 i Kultur/Film
af **Frederik Bojer Bové**

FILM // ANMELDELSE – Greta Gerwig følger op på debuten *Lady Bird* med en filmatisering af en amerikansk romanklassiker. Manuskriptet er genialt, og filmen beviser Gerwigs format som personlig filmskaber.

Der var en del snak ved Oscar-tid om, at Greta Gerwig ikke blev nomineret til Bedste Instruktør for *Little Women*. Seks nomineringer, men ingen til instruktøren. Efter – endelig! – at have set filmen, så er det dog en anden Oscar, der slår mig som mere uretfærdig.

For at *Little Women* tabte prisen for Bedste Filmatisering til Taika Waititis ret så ligefremme udgave af *JoJo Rabbit*, det er en del mere skandaløst. *Little Women* kunne fungere som et ideal-eksempel på, hvordan man laver en filmatisering.

Louisa May Alcotts klassiske roman, der er blevet filmatiseret en del gange, bliver fragmenteret, fortolket, og fremstår som en helt unikt Gerwig'sk fortælling. Den unge instruktør træder af samme grund frem som en af USA's mest lovende personlige auteurs.

Louisa May Alcotts roman udkom i to bind i 1868-69. Den skildrer fire søstre Meg, Jo, Beth og Amy, der bliver voksne i tiden efter den Amerikanske Borgerkrig, deres kærlighedsliv og deres forsøg på at skabe en identitet, der ikke bare handler om at skulle gifte sig med den rigtige mand.

LITTLE WOMEN Trailer (2019)

Alcotts roman skrider ret kronologisk frem, men Gerwig bryder kronologien op. Hun lader fortællingen starte hen imod slutningen, hvor Jo for alvor forsøger at etablere sig som forfatter i New York, og hvor hun får at vide, at søsteren Beth igen er blevet syg. Derefter udfolder det meste af romanen sig som flashbacks.

Det betyder ikke bare, at Gerwig har større frihed til at placere de højdramatiske begivenheder der, hvor det slår hårdest – enhver der har set det afsnit af *Venner*, hvor Joey læser romanen ved, hvad der skal ske – men det betyder også, at fortællingen om piger der bliver til kvinder får en mere episodisk, kommenterende form.

“

De yngre filmskabere finder nye perspektiver og vinkler i ret traditionelle amerikanske fortællinger, noget som sjældent har været tydeligere end i Gerwigs hyper-personlige fortolkning af en amerikansk klassisk roman

Women – i løbet af lidt over et år, hvor ting der ofte bliver skildret som stort – som at miste sin mødom f.eks – blev skildret som undervældende, mens ting der ofte bliver skildret som småt – venskaber med to forskellige veninder f.eks – blev til noget langt mere vigtigt.

Kunsten er væsentlig

Det samme sker i *Little Women*. De unge kvinder har én opgave, og det er at gifte sig og helst med en mand med penge. Men især Jo og Amy vil noget andet, de vil være kunstnere. Romanen har alligevel en stribe af potentielle ægtemænd, men Gerwigs film stritter imod, insisterer på at ville være noget andet, ender nærmest i bogstaveligste forstand med at slå sprækker, så man ikke er helt sikker på, hvad der er sandt og falskt. Det er virkelig modigt og interessant gjort.

Greta Gerwig får hermed virkelig bevist, at hun fortjener at blive nævnt sammen med andre yngre amerikanske filmskabere som Barry Jenkins (*Moonlight*, *If Beale Street Could Talk*) og Jordan Peele (*Get Out*, *Us*). De yngre filmskabere finder nye perspektiver og vinkler i ret traditionelle amerikanske fortællinger, noget som sjældent har været tydeligere end i Gerwigs hyper-personlige fortolkning af en amerikansk klassisk roman. I betragtning af hvor grelt det står til i USA, så er kulturen helt ærligt overraskende stærk for tiden. Der er sket et skift.

Fra teknik til personlighed

Måske jeg kan illustrere skiftet med James Mangolds ligeledes Oscar-nominerede *Le Mans '66*. Filmens fortælling, om hvordan Ford-koncernen udnyttede de racerførere, der satte livet på spil for at udvikle den bedste bil, er sådan set nærmest mere socialistisk end *Parasite*, men som filmen er skruet sammen, er der fokus på de medrivende racerscener, og den centrale tragedie er skildret så apolitisk som muligt.

“

Der har de seneste år været en bølge af kvindelige komponister i USA, og jeg kan ikke lade være med at tænke på, om de måske havde haft mere blik for, hvad Greta Gerwig forsøgte at gøre

Det er her, at *Little Women* er så vidunderligt omvendt. I stedet for teknik, så er der personlighed! Jeg kan faktisk godt forstå, at Greta Gerwig ikke er nomineret til Bedste Instruktør, for *Little Women* er reelt set mindre 'instrueret' end så mange andre film, det er en langt mindre film, med langt færre delelementer. Men det, som Gerwig gør, ikke mindst som manusforfatter, er mindst lige så imponerende. Det bliver bare normalt værdsat mindre.

Ikke alle forstår

Der er dog et enkelt delelement, der simpelthen ikke rigtig fungerer. Musikken. Jeg holder af meget af det, som Alexandre Desplat har lavet, især hans samarbejde med Wes Anderson, men den her gang virker det på mig som om, han simpelthen ikke har forstået hvad Greta Gerwig havde gang i. Hvor Gerwigs fortælling er fragmenteret, punktvis, til tider nærmest meta, så har Desplat lavet et forsøg på et typisk medrivende strygerakkompagnement, helt uden den finesse som filmen kræver. Det ødelægger til tider en del.

Der har de seneste år været en bølge af kvindelige komponister i USA, og jeg kan ikke lade være med at tænke på, om de måske havde haft mere blik for, hvad Greta Gerwig forsøgte at gøre. Folk som Ellen Reid, Julia Wolfe, Caroline Shaw. En sund filmkultur har alle dage trukket på andre elementer af et lands kultur.

Selvom Gerwig beviser, at hun kan gøre alle historier til unikt Gerwig'ske, og hun med skuespillere som Saoirse Ronan, Florence Pugh (Amy) og Timothée Chalamet (naboen Ted) har folk med som virker, som om de er fuldstændig på bølgelængde, så er der stadigvæk traditionelle Hollywood-ting, som trækker i andre retninger – og som regel desværre mere kedelige retninger.

Det har hun en lang karriere til at få rensat ud i. Med manuskripter som det til *Little Women*, så kan man dælme komme langt.

Little Women

135 min

SF Film

Fotocredit: SF Film

Facebook kommentarer

Tilføj en kommentar ...

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller støt vores arbejde

Modtag ugens væsentligste analyser,
anmeldelser og essays i **POV Weekend** –
hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her

JA TAK, SEND MIG POV WEEKEND

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-
profit medie.

**Har du mulighed for at støtte vores
arbejde? Bliv frivilligt støttemedlem her**

25 KR./MD.

50 KR./MD.

TAGS:

FREDERIK BOJER BOVÉ

GRETA GERWIG

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Da 5 Bloods: En
Spike Lee joint
med for mange
klumper**

**Peterloo & State
Funeral: Leigh,
Loznitsa og Den
Store Historie**

**Aren't You Happy?
Særlig tysk film
blander politisk
teori med lige dele
Brecht og pastel**

FREDERIK BOJER BOVÉ

SENESTE ARTIKLER

Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

Ugens overblik

POV WEEKEND samler hver fredag morgen ugens væsentligste debatindlæg, analyser, anmeldelser og